

உலகத் தமிழாயிலின் தந்தை தனி நாயகம்

மயிலங்கடலூர் பி. நடராசன்

வெளியீடு :

**தொண்டன்
தனிநாயகம் அடிகளார் நினைவுச் சிறப்பிதழ்
மட்டக்களப்பு.**

1984-9-15.

அனைத்துலகத் தமிழியலாய்வின் தந்தை : தனி நாயகம்

— மயிலங்கூடலூர் பி. நடராசன்

அடிகளார் தந்தையா?

அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றத் தின் தொழிற்பாடுகளின் பின்னணியில் நின்று அதனை இயக்கியவர் அதன் ஆத்மீகத் தந்தையாகிய வன். தனிநாயகம் அடிகளாரே.¹ ஆடிகளாரின் பணிகளுக்கு அவ்வப்போது பலர் உதவி வந்தாலும் அடிகளார் தாமே தனி யொருவராகக் கால் நாற்றுண்டுக்கு மேலாய் விடாது முயன்றமையும் அவர் மூலமுதலில் வழங்கிய அகத்துண்டுதலுமே அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றம் உருவாகவும் அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகள் நடைபெறவும் உலகனைத்தும் பரந்துள்ள பண்பாட்டியலாளர் தமது உள்ளங்களில் தமிழுக்கு உரிய இடமளிக்கவும் காரணமாய் அமைந்தன.² அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்ற முன்னணி உறுப்பினராய் தமிழியல் ஆய்வாளர் இருவரின் கூற்றுக்களின் வாய்மை உறுதிப் பாட்டை (Validity) வாய்ப்புப்பார்க்க முற்பட்டதன் விளைவாக எழுந்ததே இக்கட்டுரை.

திராவிடம் தோற்றுது?

தமிழ் தொன்மையான மொழி. நெடுஞ்காலமாய்த் தமிழ் மொழியும் தமிழ்ப்பண்பாடும் உலக நாடுகள் பலவற்றேருந்தும் தொடர்புற்றிருந்தன. பதினேழாம் நாற்றுண்டு முகல் ஜேரோப்பியரும் அமெரிக்கரும் தமிழ், தமிழ்ப்பண்பாடு தெர்டர்பான் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு சில கருத்துக்களை வெளியிட்டு வந்தனர். எனினும் மேற்கு நாட்டாரது கவனம் இந்தோ - ஆசிய மொழிகளினால் ஈர்க்கப்பட்டது. சிறப்பாகத் தம்மைத் தூய ஆரிய இனத்

தினர் என்று கருதிய சேர்மனியர் சமஸ்கிருதத்தின் தொன்மை பற்றியும் மேன்மை பற்றியும் பல கோட்பாடுகளை வெளியிட்டனர்.

இந்தோ - ஜேரோப்பிய, இந்தோ - ஆரிய மொழிக் குடும்பங்கள் தொடர்பான ஆய்வு ஆரவாரத்தில் தமிழும் பிற திராவிட மொழி களும் ஒதுக்கப்பட்டன. திராவிட மொழிகளின் சிறப்புக்களைத் திராவிடவியலாளர் சிலர் கூறிய கருத்துக்கள் இந்தியவியலாளரால் புறக்கணிக்கப்பட்டன. இதனால், சம்ஸ்கிருதமும் ஆரியப் பண்பாடுமே இந்தியாவிற்குரிய தொன்மையானவை; தமிழும் தமிழ்ப் பண்பாடும் இந்தியப் பண்பாட்டில் எத்துணை முக்கியத் துவமும் அற்றவை; சமஸ்கிருத, ஆரியப் பண்பாடுகளின் வழிவழிப்பட்டவை என்ற கருத்துக்கள் மேலோங்கின. எம். பி. எமனே, தோமஸ் பாரே ஆகிய மொழியியற் பேராசிரியர்கள் சம்ஸ்கிருதச் சொற்களின் வேர்களை வடமொழியில் தேடித் தோல்வியுற்றுத் திராவிட மொழிகளில் அவற்றைக் கண்டறிந்தனர். அப்போது நிலைமையில் புகட்சிகர மாற்றம் ஏற்பட்டது. எனினும், இம்முடிவுகளை அனைத்துலக ஆய்வாளர்களுக்கு அறிவிக்கும் அமைப்பு எதுவும் இல்லாததால் எதிர்பார்த்த பயன் ஏற்படவில்லை.

தமிழியலில் அடிகளார்.

தமிழியலாய்வு, கிழைத்தேயவியல் ஆய்வு, இந்தியவியல் ஆய்வு ஆகியவற்றில் புறக்கணிக்கத்தக்க நுண்களூக்கவே இடம் பெற்றது தமிழரும் தமிழ்க் காலதரான பிறநாட்டார் சிலரும் தனிப்பட்ட நிலையிலேயே ஆய்வுகளை மேற்கொண்டனர். தமிழர் மறைவாகத் தமக்கு

குள்ளே பழங்கதைகள் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். பிறநாட்டாரோ தமது சூழலில் ஆதரவு அற்ற நிலையில் சிறிய அளவிலேயே தொண்டாற்றினர். இந்நிலையில் தனிநாயகம் அடிகளார் தமிழியலுக்குள் அடி எடுத்து வைத்தார். அப்போது இந்தியவியலாய்வு இருந்த நிலையையும் தமிழியலாய்வு இருந்த நிலையையும் அடிகளார் ஜயந்திரிபற உணர்ந்திருந்தார். யாழ்ப்பாணத்துத் திருநெல்வேலியிலே நடைபெற்ற வளர்ச்சிக் கழகத்தின் நான்காம் தமிழ்விழாவிலே (1951) பேசும்போது அடிகளார்,

“இந்தியப் பண்பு, இந்திய நாகரிகம், இந்தியக் கலைகள், இந்திய மொழிகள் என அவர் (மாக்ஸ்மூல்லர், வின்றர் னிட்ஸ் முதலாகப் பலரும்) மொழிவனவெல்லாம் திராவிடப் பண்பு, திராவிட நாகரிகம், திராவிடக் கலைகள், இவற்றையே அடிப்படையாகப் கொண்டவை. ஆயினும், பல்லாண்டுகளாக நடுவநிலை கடந்தோர் பலர் இவ்வன்மையை மறைத்தும் திரித்தும் ஒழித்தும் நூல்கள் யாத்தமையின் இன்று இவ்வன்மையை எடுத்துக்கூறவதும் மக்கள் மனதில் ஜையம் விளைப்பதாக இருக்கின்றது. அங்கும் எடுத்துக்கூறுதற்கும் பெரிதும் மனத்துணிவு வேண்டற் படுவதாயிற்று.”³

என உண்மை நிலையை எடுத்துரைத்தார்?

அடிகளார் கருத்துரைப்பதோடு நின்றுவிடவில்லை. நிலையை மாற்றியமைப்பதற்காக திட்டங்களையும் வெளியிட்டார்.

“தமிழராகிய நாமும் நமது இந்திய மொழிகளிலேனும் நம் தமிழப்பற்றிய உண்மைகளை இதுகாரும் கூறினாலும் அவ்வேல்லே... ஆதவின் உலகம் நம்மை உணராமலும் நாமே நம்மையுராமாமலும் பாமரராய், விலங்குகளாய், உலக்கைத்தும் இகழ்ச்சி சொல், பான்மைகெட்டு, நாம் மது தமிழரெனக்கொண்டு இங்கு உயிர் வாழ்ந்து வந்துள்ளோம். இன்று இத்தமிழ்க் கோயிலில் நிகழும் தமிழர் விழா உலகில் தமிழ் நாட்டின் பெருமையையும் தமிழ் மொழியின் பெருமையையும் நிலை நாட்டும் புதியதோர் இயக்கத்தை உண்டாக்க வல்லது.”⁴

ஆதல் வேண்டுமென அடிகளார் குறைதீர்க்கும் முறையையும் எடுத்துரைத்தார். அடி

களார் வாழ்ந்த காலத்திலே பலர் ‘தமிழ்’ செய்தனர். ஆனால்’ அடிகளாரோ ‘தமிழை நன்றாகச் செய்யவேண்டும்’ என்ற உறுதி பெற்றிருந்தார். இதனை மெய்ப்படுத்தும் வகையில் அடிகளார்,

என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன் தன்னை நன்றாகத் தமிழ்செய்ய மாரே என்ற திருமூலரின் பாடலைத் தமது குறிக் கோளாய்க் கொண்டார். அதுமட்டுமன்றி, புறநானாற்றுப் புலவராகிய கணியன் பூங்குன்றனுரின்,

யாதும் ஊரே யாவரும் கேள்வி என்ற உயரிய கருத்தையும் தமது குறிக்கோருடன் இனைத்துக்கொண்டார். சேரநன்னட்டு மன்னாய் முடிகுட இருந்த இளங்கோவை இளங்கோவிட்கள் ஆக்கி நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதிகாரத்தைத் தமிழுக்கு மணியாரமாகச் செய்தளிக்கத் தூண்டிய ‘பாலது ஆணையே’ தனிநாயக அடிகளார் வாழ்விலும் குறுக்கிடப்படுப் பல திஹர்த் திருப்பங்களை ஏற்படுத்தி அவர் முழுமையாகத் தம்மைத் தமிழியலுக்கே அர்ப்பணிக்க வழிவகுத்தது என்பதை தவறாகாது. திருத்தொண்டு செய்யாது தமிழ்ப்பணியும் சமூகப்பணியும் கல்விப்பணியும் செய்வதற்கான திருச்சபை ஆணையைப் பெற்றுக் கொண்டதாலேயே அடிகளார் முழுமையாகத் தமிழியலுக்குத் தொண்டாற்றும் வாய்ப்பைப் பெற்றார். கத்தோலிக்க நெறியின் சிறிய இழப்புத் தமிழியலுக்கு மாபெரும் பேரூக அமைந்தது.⁵

இயக்கமும் தமிழ்த்தூதும்

நன்றாகத் தமிழ் செய்யும் ஆணையைப் பெற்றுக்கொண்ட அடிகளார் ‘புதியதேர் இயக்கம்’ என்ற தமது கனவை நன்வாக்கும் வகையில் பல முன்னேடிப் பணிகளை ஆற்றி வருகிறார். இயக்கம், தமிழ்த்தூது, தொடர்புகள் வெளியிடுகள், பேரியக்கம் என அவற்றை நிற்றபடுத்திக்கூறலாம்.

இயக்கம் என்ற வகையில் அடிகளார் இத்தாவியில் இறையியற் பயிற்சி பெற்றுக்கொண்டிருந்த காலத்தில் (1934, 39) அமைத்த வீரமாஷனிலர் கழகத்தை முன்னேடி முயற்சி எனக்கூறலாம். பின்னர் 1947இல் அடிகளார் தூத்துக்குடியில் தமிழ் இலக்கியக் கழகத்தை நிறுவிப் பணியாற்றினார். தமிழியற் பணிகளை

முறைப்படி மேற்கொண்ட முயற்சியாக இத் தீர்மைகளைக் கருதலாம். இச்கழகத்தின் சார்பிலேயே 1949, 1950ஆம் ஆண்டுகளில் அடிகளார் உலகத் தமிழ்த்துறை மேற்கொண்டார். தமிழ்மொழி, தமிழ்ப் பண்பாடு என்பவற்றின் பெருமைகளைப் பிறருக்கு அறிவிக்கவும் பிறப்பண்பாடுகளுடன் தமிழ்க்கும் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கும் ஏற்பட்ட தொடர்புகளை அறியவும் தமிழியலுக்குத் தொண்டாற்றும் நிறுவனங்கள், அறிஞர்களுடன் நேர்முகத் தொடர்பின் ஏற்படுத்திக்கொள்ளவும் பிறப்பண்பாடுகளின் சிறப்பியல்புகளையும் பெருமைகளையும் உணர்ந்துகொள்ளவும் அனைத்துலகத் தமிழ்த் தூது அடிகளாருக்குப் பயன்பட்டது. வாழ்நாள் முழுவதும் அடிகளார் தமிழ்த் தூதராகவே செயற்பட்டார். தமிழகத்தில் வாழ்ந்த அடிகளார் பல்கலைக்கழகக் கல்வித்துறையில் பணியாற்ற ஈழம் வந்தபோது கொழும்பில்

தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகத்தை நிறுவித் தமிழியல் தொண்டைச் செய்தார்.

தமிழியல் ஏடு

தமிழியல் அறிஞர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைக் கட்டுரையாக்கி வெளியிட்டுப் பிறருடைய கருத்துக்களை அறிந்துகொள்ளவும் தீர்ணையுடைய செய்யவும் வாய்ப்பளிக்கும் ஏடு எதுவும் இருக்கவில்லை. அடிகளார் தூத்துக்குடியில் வாழ்ந்தபோது அமைத்த தமிழிலக்கியக் கழகச் சார்பில் 1952ஆம் ஆண்டு தமிழ்ப் பண்பாடு (Tamil Culture) என்ற தமிழியல் ஏட்டை வெளியிட்டார். பதினெந்து ஆண்டுகள் வெளிவந்ததாக அறியப்படும் இவ்வேடு தமிழியல் அறிஞர்கள் சந்திக்கும் களமாகவும் கருத்துப் பரிமாறும் அரங்காகவும் அமைந்தது. இதன்மூலம் தனித்தனியாக நெருங்கிய தொடர்பின்றி தமிழியற் பணியாற்றிய அறிஞர்கள் ஒரே அணியில் இணையும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. தமிழ்த்துறை மூலம் அடிகளார் ஏற்படுத்திய தொடர்புகள் ‘தமிழ்ப் பண்பாடு’ எட்டின் மூலம் வலுப்பெற்றன. இத்தொடர்புகளும் இதனால் விளைந்த நட்புமே பேரியக்கமொன்றை அடிகளார் உருவாக்கத் துணை செய்தன. அடிகளார் வெளியிட்ட இவ்வேடே இப்போது அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தினால் தமிழாய்வு ஏடு (Journal of Tamil Studies) என்ற பெயரோடு வெளிவருகின்றது.⁶

தமிழ்மொழியின் தலைசிறிப்புகள் ஐந்து

- (1) இனிய மொழி, எனிய மொழி, சிறந்த மொழி, பழைய மொழி, தனித்த மொழி என்ற ஐந்து அடைமொழிகளுக்கும் தமிழ் ஒன்றுதான் தகுதியானது.
- (2) ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன்பே இலக்கணம் பெற்றது இம்மொழி.
- (3) கண்ணால் காணப்படாத, மனத் தால் நினைக்கப்படுகின்ற பொருள் களுக்கும் இலக்கணம் கூறுகின்ற அகப்பெராருள் இலக்கணத்தைக் கொண்டது.
- (4) பிற மொழிகளில் காணப்படாத ‘மு’ என்று ஒலிக்கும் எழுத்தைக் கொண்டது.
- (5) ஒழுக்கத்தை மட்டும் வற்புறுத்திக் கூறும் தனி நூல்கள் பலவற்றைக் கொண்டது.

— கி. ஆ. பே. விஸ்வநாதம்.

தமிழியல் வெளியீடுகள்

தமிழ்ப் பண்பாட்டின் பெருமையையும் தொன்மையையும் உலகம் ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பதற்குச் சங்ககால இலக்கியங்களை அறியாததே காரணம் என்பதை உணர்ந்த அடிகளார் சங்ககால இலக்கியச் சிறப்பை உலகு அறியும் வகையில் ஆங்கிலத்தில் நூல்களை எழுதி வெளியிட்டார். ‘தொல் தமிழ்க் கலைதயில் இயற்கை’, ‘செவ்வியல் இலக்கியக் காலத் தமிழர் மனிதனேயம்’ என்பன அவற்றுட் சில. தமிழியலில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் பற்றிய கட்டுரைகள். நூல்கள் என்பவற்றை ஆய்வாளர்கள் அறிந்துகொண்டால் மீண்டும் மீண்டும் ஒரே பொருளில் ஆராய்ச்சி நிகழ்த்துவதைத் தனிக்கலாம். முன் வைக்கப்பட்ட கருத்துக்கள், முடிவுகளை அறிந்துகொண்டால் அவசிடத்திலிருந்து ஆய்வைத் தொடரலாம். தமிழ்ப்பண்பாடு பற்றிய

பூரணமான அறிவும் தமிழியல் ஆய்வாளர்களுக்கு வேண்டியிருந்தது. இத்துறை சார்ந்த பல நூல்களையும் தொடுப்புக்களையும் அடிகளார் வெளியிட்டார். ‘தமிழியல் ஆய்வு உசாத்துணை வழிகாட்டி’ (நூல்கள்), ‘வெளிநாடுகளில் தமிழியல் ஆய்வு’, ‘தமிழ்ப் பணபாடும் நாகரிகமும்’, ‘தமிழியல் ஆய்வுகள்’ முதலிய ஆங்கில நூல்களையும் அடிகளார் வெளியிட்டார். இம்முறை தமிழியற் பேரியக்கத்துக்கான மிக முக்கிய முன் நிபந்தனை என்பதில் ஜயமில்லை.

புதுதியக்கப் பிள்ளை

கீழேதேவையிலாளரின் அனைத்துலகப் பேரவையே (International Congress of Orientalists) தமிழியல் ஆய்வுக்கான களமாக அமைந்திருந்தது. இவ்வமைப்பில் அதற்குப் போதிய வாய்ப்பு அளிக்கப்படவில்லை. எனவே, தமிழியலாய்வுக்குப் புதியதோர் இயக்கம் வேண்டுமென்ற தேவை உணரப்பட்டது. 1958 – 1962ஆம் ஆண்டுக்கிடைப்பட்ட காலத்தில் அடிகளார், வி. ஜி. சுப்பிரமணியம், கமில் வி. கலெலபிள் ஆகியோருடைய கூட்டுறவில் அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றத் துக்கான சிந்தனைக் கரு உருவானதென்று கருதப்படுகிறது.⁷

அடிகளார் இதுபற்றிக் குறித்த அறிஞர்களுடனும் பிறருடனும் 1958 முதல் ஆராய்ந்த போதிலும் அடிகளாருடைய உள்ளத்தில் புதியதோர் இயக்கம் 1951இலேயே கருவியிருத்து விட்டது என்பதை முன்னர்க் கண்டோம். அடிகளாரே இதனைப் பின்வருமாறு தெளிவுறுத்துகிறார் :

‘அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் (International Association For Tamil Research - IATR) 1964 சனவரியில் அமைக்கப்பட்ட நிறுவனமாகும் எனினும், ஆணிவேர்கள் 1952இல் ‘தமிழ்ப் பணபாடு’ (Tamil Culture) என்ற காலாண்டிதழின் வெளியீட்டோடு தொடங்கிய ஒர் இயக்கத்தில் நிலைகொண்டுள்ளன. சென்னையில் 1952இல் நிறுவப்பட்ட தமிழ்ப் பணபாடுக் கழகம் கொழும்பில் அதே ஆண்டில் நிறுவப்பட்ட தமிழ்ப் பணபாட்டுக் கழகம் என்பனவும் இவ்வியக்கம் வளர ஊக்கமளித்தன. ‘தமிழ்ப் பண

பாடு’ ஏடு, மேற்படி கழகங்கள், அவற்றின் அமைப்பாளர்கள் ஏற்படுத்திய நட்புறவுகள் என்பன மூலம் ஏற்படுத்தப்பட்ட அனைத்துலகத் தொடர்புகள் ஆகியன மன்றம் உருவாகப் பேருதவி செய்தன.⁸

அடிகளாரின் இக்கூற்று உண்மை; வெறும் தற்புக்கூடியில்லை என்பதைத் தொடர்ந்து வரும் செய்திகள் உறுதிசெய்யும்.

முன்னாடு முயற்சி

‘அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றம் 1964இல் புதுதில்லியில் அமைக்கப்பட்டது’ என அடிகளார் ஒரே வசனத்தில் கூறிவிட்டார். ஆனால், 1961 முதல் 1964 வரை மூன்றாண்டுகள் அடிகளார் ஒயாது, ஒழியாது உழைக்க வேண்டியிருந்தது. தூங்காமை, கல்வி, துணிவுடைமை என்ற மூன்றும் நிலஸ் ஆண்பவாக்கு மட்டுமல்ல தமிழ் ஆளுவார்க்கும் வேண்டுமென்பதை அடிகளார் இக்காலத்திலே ஆற்றிய பணிகள்மூலம் அறியமுடிகின்றது. இம்மூன்று ஆண்டுகளில் அறிவு, உரு, ஆராய்ந்த கல்வி ஆகிய மூன்றுடைய அடிகளார் அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றத்தை நிறுவச் செறி வடன் செய்த விணகளைச் சிறிது காண்போம்.

தமிழகத்தை நாடினர்

தமிழியலுக்காகவே தமது வாழ்வை அர்ப்பணித்த அடிகளாருக்குப் பேராசிரியர்ப் பதவியை வழங்கியதன் மூலம் ஈழத்திலோ தமிழகத்திலோ உள்ள பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த் துறைகள் பெறுத பெறுமையை மலேசியப் பல்கலைக் கழகம் பெற்றுக்கொண்டது. 1961 ஆண்டு தமிழகத்துறைத் தலைவர்களோடும் பேராசிரியர்களோடும் சரியானத்திருக்கும் பதவியும் கனமும் கிடைத்ததும் அடிகளார் விரைந்து செயற்படத் தொடங்கினார். எனினும் அவர் தமிழ்க்கூடம் நல்லுலகத்தின் ‘முத்தவர்களான’ தமிழகத்தார்க்கு முதல்மையளிக்கத் தவறவில்லை. அடிகளார் தமிழகம் சென்றார். மாண்புமிகு அமைச்சர் சி. சுப்பிரமணியத்தைச் சந்தித்தார். அண்ணைமலைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவர், பேராசிரியர் தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனுரையும் தாம் உறுப்பினராக இருந்த சென்னைத் தமிழாராய்ச்சி வளர்ச்சிக் கழக அலுவலர்களையும்

துறந்துப் பூறவாதவர் !

“கண்கள் பஞ்சடைந்து போகிறது. கால்கள் நடக்க மறுக்கின்றன. ஆனால், தமிழ்பற்று இன்னும் என்னே டிருக்கிறது”

— தனிநாயக அடிகள்

(வேலையில் நடைபெற்ற திருக்குறள் மாநாட்டில்)

பின் தலைவரும் மலேசிய அமைச்சருமான மாண்புமிகு வி. மாணிக்கவாசகம் கூட்டத்திற் கலந்துகொண்டார். அடிகளாரின் கருத்துக்களை வரவேற்று நிதியுதவிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார். இக்கூட்டமே 1966 ஆம் ஆண்டு மலேசியாவில் வரலாற்றுப் பெருமையிக்க முதலாம் உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டுக்குக் கால்கோளாக அமைந்தது. “தமிழகம் செய்ய முடியாத உலகச்சாதனையை மலேசியா செய்தது” என்று தமிழக ஏடுகளே மலேசிய மாநாட்டைப் பாராட்ட இக்கூட்டமே வழி வருத்தது.

மீண்டும் தமிழகத்தில்....

கண்டார். அவர்களோடு, ஆண்டுக்கொரு முறையாவது சென்னைத் தமிழாராய்ச்சி வளர்ச்சிக் கழக ஆதரவில் உலகெங்குமுள்ள பல்கலைக் கழகங்களின் தமிழ்த்துறைத் தலைவர்களின் மாநாட்டைத் தமிழாராய்ச்சி வளர்ச்சிக் கழகம் நடத்த வேண்டுமென்றும் அண்ணேமலைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் அழைப்பாளராக இருக்கவேண்டுமென்றும் கோரும் கடிதத்தை அடிகளாரும் பேராசிரியர் தெ. பொ. மீ.யும் கழகத்தலைவரான மாண்புமிகு சி. சுப்பிரமணியத்துக்கு 1961 ஒக்டோபர் 27ஆம் நாள் எழுதினர். 28-10-1961இல் ‘இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்’ செய்தித்தாள் அடிகளாருடன் நிகழ்த்திய செவ்வியை வெளியிட்டது. அக்செல்வி அடிகளாரே இந்திட்டத்தின் தந்தை என்பதை விளக்கும் சான்றாகும். கழகத்தலைவர் தமிழகத்தைவிட்டு நடுவண் அரசின் அமைச்சரானதால் அடிகளார் முயற்சி தடைப்பட்டது.

மலேசியா உதவுமா?

ஓராண்டு காலமாக எவ்வித முன்னேற்ற மும் ஏற்படாததால் அடிகளார் தாமே செயற் படமுண்நதார். இந்தியாவில் அல்லது மலேசியாவில் தமிழ்த்துறைத் தலைவர்கள் மாநாட்டை நடத்த மலேசிய உதவி கிடைக்குமா என்பதை ஆராய முயன்றார். இதன் பயனால் 1962 ஒக்ல்ஸ் 12ஆம் நாள் மலேசியத் தேசிய கல்வி (இந்தியர் பாடசாலைகள்) வளர்ச்சிக் கமென்ட் செயலர் வி. செல்வநாயகம் இல்லத்தில் ஆய்வுக்கூட்டம் நடந்தது. அடிகளார் கூட்டத்தின் நோக்கங்களை விளக்கினார். கமெ

கைழத்தேயவியலாரின் இருபத்காருவது அணைத்துவகைப் பேரவை 1964 சனவரியில் புது தில்லியில் நடைபெறவிருந்தது. இம்மாநாட்டுக்கு வரும் தமிழ், திராவிடவியலாளர்களைச் சென்னைக்கு ம் அழைத்துத் தமிழியல் மாநாட்டை நடத்துவதன் மூலப் பொருளாதார நெருக்கடியைத் தவிர்க்க அடிகளார் விரும்பி னர். 1963 ஒக்ல்ஸ் தின்களில் தமிழக முதலமைச்சர் மாண்புமிகு. ம. பக்தவத்சலம் தலைமையில் நடைபெற்ற தமிழாராய்ச்சி வளர்ச்சிச் சபைக்கூட்டத்தில், அடிகளார் 1964 சனவரியில் தமிழியலாய்வு மாநாட்டை நடத்தும் தமது திட்டத்தை முன்மொழிந்தார். அடிகளாரின் முன்மொழிவு ஏற்கப்பட்டது. மாநாட்டுப் பொறுப்பு தமிழ் வெளியிடுகிற கழகத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

மீண்டும் ஒரு தோல்வி :

1964 சனவரி மாநாடு பற்றித் தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகச்சார்பில் அ. ச. ஞானசம் ந்தன் அடிகளாருக்குப்பல அஞ்சல்களை எழுதினார். இவ்வகையில் முதற்கூடிதம் 1963 ஒக்டோபர் 31 ஆம் நாள் எழுதப்பட்டது. கைழத்தேயவியலாளர் பேரவையிற் கலந்து கொள்ளும் திராவிடவியலாளர் பட்டியலைப் பெற மேற்கொண்ட முயற்சிகளைக் குறிப்பிட்டு, அடிகளாரே அப்பட்டியலைத் தரவேண்டும் என்று கேட்டிருந்தார். புதுதில்லி மாநாட்டு இணைச்செயலாளர் பேராசிரியர் தண்டேகார் நடுவண் அமைச்சர் மாண்புமிகு குமாரியன் கபிர் ஆகியோரிடம் கேட்டுப் பயண்கிடைக்காத தாலேயே அடிகளாரின் துணையை அ. ச. ஞா.

நாடினர். அடிகளார் உடன் பதிலளி தீர்த்த போதிலும் கடிதம் தொலைந்துவிட்டது. மீண்டும் அ. ச. ஞா. புதுதில்லி மாநாட்டு இணைச் செயலரான திருமதி கபிலா வத்ஸ்யாயனுவுக்கும் அமைச்சருக்கும் கடிதம் எழுதினார். 1963 டிசெம்பர் இரண்டாவது வாரத் திலேயே பட்டியல் தரமுடியுமென அவர்கள் கூறினர். இதனால் செயலற்ற நிலை தோன்றியது. தேவையான நிதியைப் பெறக்கூடிய ஏற்பாடுகளும் இருக்கவில்லை.

எனினும், 1963 நவம்பர் 28ஆம் நாள் சென்னை, அண்ணுமலை நகர், மதுரை ஆகிய இடங்களில் 13 - 01 - 1964 முதல் 17 - 01 - 1964 வரை (16ஆம் திகதி நீங்கலாக) நான்கு நாட்கள் நடைபெறவுள்ளன ‘உலகத் தமிழ் மகா நாடு’ பற்றி அடிகளார் அமைப்பாளரிட மிருந்து ஒரு கடிதத்தைப் பெற்றார். ‘அனைத்து வெளக் உடனுழைப்பு’ (International Collaboration) என்ற பொருளில் அடிகளார் இருபுது நிமிடங்களுக்குக் கட்டுரை படிக்க வேண்டுமென்று பணிக்கப்பட்டார். ஆனாலும், மாநாட்டுத் திட்டம் மௌனமாகவே கைவிடப்பட்டது.

தோற்றுது ஏன்?

இரண்டு ஆண்டுகள் தமிழகத் தலைவர் களும் அறிஞர்களும் முயன்றும் 1964 சனவரி யில் தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகத்தால் நடத்த முடியாமற் போய்விட்டது. இது ஏன் நிகழ்ந்தது? சென்னையில் நடைபெறவிருந்த முதலாவது மாநாடு மிகப் பல காரணங்களால் நடைபெறவில்லை’ என அடிகளார் மலேசிய மாநாட்டு நிகழ்ச்சித் தொகுப்பிற் குறிப்பிட்டுள்ளார்.¹⁰ மாநாட்டு அமைப்பாளர்களிடம் தொலைநோக்கும் திட்டமிடும் ஆற்றலும் இருக்கவில்லை; மாநாட்டின் நோக்கும் பயனும் செயற்பாடுகளும் பற்றிய சாதகமான மனப் போக்கும் அவர்களிடம் இருக்கவில்லை. சாதனையில் நம்பிக்கையற்ற நிலையில் தினைக்கப்பட்ட பணியைக் கடமைக்காக அவர்கள் நிறைவேற்ற முயன்றனர். இவ்வண்மை பின்னர் 1964 சனவரி 7ஆம் நாள் புதுதில்லியில் வெளிப்பட்டது. நடைபெற்ற ஐந்து அனைத்துவகு தமிழராய்ச்சி மாநாடுகளில் மூன்று மலேசியா, பிரான்சு, இலங்கை ஆகிய நாடுகளில் நடந்தன. இரண்டு மாநாடுகள் தமிழகத்தின் திராவிட இயக்க அரசுகளால் நடத்தப்பட்டன.

தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் அமைச்சரவையால் முதல் மாநாட்டை நடத்த முடியவில்லை. இவை மாநாடு கருச்சிதைவடையக் காரணமான சூழலை விளக்கும்.

களத்தில் அடிகளார்

‘எடுத்த காரியம் யாவினும் வெற்றி’ என்ற கோட்பாட்டைக் கொண்ட அடிகளார் தூங்கிவிடவில்லை. கீழேத் தேயவியலாளரின் 26ஆவது அனைத்து லகப் பேரவை தரும் வாய்ப்பை முழுமையாகப் பயண்படுத்துவது என அடிகளார் உறுதி பூண்டார். ‘தமிழ்க்கூறும் நல்லுலகம்’, ‘அனைத்துலகப் பொதுப் பண்பாடு’ ஆகிய இரு கோட்பாடுகளிலும் நம் பிக்கை கொண்ட பலர் புதுதில்லி வர அடிகளார் மறைமுகமாகச் செயற்பட்டார்.¹¹ இம் முறை ‘அனைத்துலகத் தமிழராய்ச்சி மன்றம்’ (IATR) என்ற பெயரில் ஓர் இயக்கத்தை நிறுவ அடிகளார் முடிவுசெய்தார். 1964 சனவரி 7ஆம் நாள் புதுதில்லிக்கு வந்திருந்த தமிழியல் அறிஞர்களின் கூட்டத்தை நடத்த அடிகளார் திட்டமிட்டார். தமிழகத்தை மீண்டும் முன்னணியில் விட அடிகளார் விரும்பினார். அனைத்துலக அடிப்படையில் அவமானத்தைத் தேடிக்கொண்டதாலும் உருவாகவிருக்கும் மன்றத்தின் மதிப்பைச் சரியாக உணர்ந்து கொள்ளாததாலும்,¹² தமிழக அறிஞர்கள் முன்னிலையில் நிற்கவிரும்பவில்லை. தமிழகத் திற்குப் பதில் கேரளம் அடிகளாருடன் இணைத்து. கேரளப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியர் வி. ஜி. சுப்பிரமணியம் கூட்டத்திற்கான இணை அமைப்பாளராக அடிகளாருடன் ஒப்பமிட்டார். பேராசிரியர் ஜி. பி. யே. கும்பபர் (லெட்டன்), கலாநிதி வி. சுவலலபில் (செக்கோசிலவாகியா), கலாநிதி ஆர். ஈ.

நீதி!

‘நீதியென்ற கட்டிடத்தை இடித் துக்கொண்டு ‘நாம் நீதி காகப் போராடவேண்டும்’ என்று கூறுகின்ற சிலரைப் பார்த்து நீதிமான்கள் வியப்புறுகின்றார்கள்’

— ‘என்னைக்கார்’

ஆஷர் (வண்டன்) முதலிய வெளிநாட்டுத் தமிழியலறிஞர் உப்பட இருபத்தாறு பேரறி ஞர்கள் இக்கூட்டத்திற் கலந்தனர்.

முன்மொழிவும் எஃர்மோழிவும்

அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றக் கால்கோல் விழா 1964 சனவரி 7 ஆம் நாள் புதுதில்லி விஞ்ஞான பவனின் முதலாம் மாடி யில் ‘எஃப்’ அறையில் மிக எளிமையாக நடை பெற்றது. பேராசிரியர் தெ. பொ. மீனாட்சி சந்தர்னூர் கூட்டத்திற்குத் தலைமைதாங்கினார். அடிகளார் சிறப்புக் கூட்டத்தின் நோக்கங்களை விரித்துரைத்தார். யாழ்ப்பாணத்துத் திருநெல் வெலியில் தமிழ்ப் பெருங்குடி மக்கள் முன், 1951ஆம் ஆண்டு ‘புதியதோர் இயக்கம் வேண்டும்’ என்ற விருப்பை முன்மொழிந்த அடிகளார் 1964 சனவரி 7இல் பரந்து விரிந்த தமிழ்கூறும் நல்லுவகத்துத் தமிழியற் பேரறி ஞர் முன் ‘அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றம் நிறுவப்படவேண்டும்’ என முன் மொழிந்தார். கலாநிதி கமில் வி. சுவெலபில் அதனை வழிமொழிந்தார். அடிகளாரின் முன் மொழிவு எளி தாக நிறைவேறிவிடவில்லை. சென்னைப் பல்கலைக்கழக இந்தி உயர் விரிவுரையாளர் (Reader) சுங்கர் ராஜ் நாயுடு ‘திராவிட மொழிகள் அனைத்தையும் ஆய்வு செய்யக் கூடியதாக அம்மன்றம் அனைத்துலகத் திராவிட ஆராய்ச்சி மன்றமாக அமையவேண்டும்’ எனத் திருத்தம் முன்மொழிந்து சலசலப்பை ஏற்படுத்தினார்.

பேரியக்கம் பிறந்தது.

அமைப்பாளர்கள் தாம் கூட்டம்கூடிய நோக்கத்தை மீண்டும் விளக்கினார்கள். “திராவிட மொழிகளின் ஒப்பியலாய்வு என்ற நோக்கத்திற்குத் தனியமைப்பை நிறுவலாம். குறித்த சிறப்புக் கூட்டம் தமிழியலாய்வுக்கு ஊக்கமளித்து, முன்னேற்றவே கூட்டப்பட்டது. தமிழியல் ஆய்வில் நாட்டங்கொண்டவர்களை மட்டுமே இக்கூட்டத்திற்கு அழைத்திருக்கிறோம்” என அழைப்பாளர்கள் விளக்கமளித்துத் தமிழாராய்ச்சி மன்றம் நிறுவ வழிவகுத்தனர்.

மன்றத்தின் தலைவராக ஜீன் பிளியோசா தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். தெ. பொ. மீனாட்சி சந்தர்ரஸ், மு. வரதராசனார், தோ. ஃப்ரே, எம். பி. எமானே, எஃப். பி. யே. குப்பர் ஆகி

யோர் துணைத்தலைவரானார்கள். கமிஸ் வி. குவெலபிலும் தனிநாயகம் அடிகளாரும் இணைச் செயலராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

‘திராவிடயவிற் பொதுவாகவும் தமிழியலிற் சிறப்பாவும் ஆய்வை ஊக்குவிப்பதும் அவ்வாய்வை ஒன்றிணைத்து மேலும் வளர்ப்பதற்கு உதவுவதும்’ நோக்கமாகக் கொண்ட அனைத்துலக மன்றத்தை நிறுவிய பெருமை, அதன் தந்தை என்ற மதிப்பு அடிகளாருக்கே உரியது என்பதை இம்மன்ற வரலாறு காட்டுகிறது.

அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றத்தை இடைவிடாத முயற்சியின் மூலம் நிறுவி,

இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றால்து

அதனை அவன்களை விடல்

என்ற பொய்யாமொழி இலக்கணத்துக்கு இலக்கியமானவர் அடிகளார். அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றத்தை நிறுவி, அம்மன்றம் கடந்த காலத்தில் பெரும்பயன் விளைத்த ஐந்து உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகளை நடத்த வழிவகுக்குமாறு அடிகளார் விட்டவர் யார்? ‘என்னை நன்றாக இறைவன் படைத் தண்ண தன்னை நன்றாகத் தமிழ்செய்யு மாறே’ என்ற அடிகளாரின் மேற்கோளாவிட இதற்குப் பதில் ஏது?

தனி நாயகம்.

“இராமனி ருக்கு மிடம் சிதைக்கு அயோத்தி” என்பதுபோல் அடிகளார் வாழ்ந்த - பணியாற்றிய - இடமே அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகள் நடைபெறும் இடமென்பதை மலேசிய, பிரான்சிய, ஈழ மாநாடுகள் நிறுபித்தன. நடைபெற்ற ஐந்து மாநாடுகளில் நான்கு மாநாடுகள் அடிகளாரின் முயற்சியோடு, அவர்து வழிகாட்டலோடு நடைபெற்றன. ‘மலையென்’ வந்த தடைக ஜெல்லாம் அடிகளியதாரு விடாழுயாசி என்ற தீயினில் தூசாகியதால் அவர் மறைந்தபின் ஐந்தாவது மாநாட்டை எவ்வித சிக்கலுமின் ரிச் சிறப்பாக நடத்தமுடிந்தது. அடிகளார் அமைத்த பலமான அடிப்படையே இதற்குக் காரணம் என்பது உறுதி.

கலாநிதி ஆர். ச. ஆஷர் கூறுவதுபோல அடிகளாரைத் தவிர வேறெவராலும் இப்பணியைத் தனி யொரு தலைவராக - தனி நாயகமாக - நின்று ஆற்றியிருக்க முடியாது என்பதை மன்றம் உருவான வரலாறு காட்டுகிறது. அடிகளாரின் பணியால் கிழமைத்தேய வியலாளர் உள்ளங்களில் தமிழின் பெருமை

பற்றிய சரியான விளக்கம் ஏற்பட்டுள்ளது. இதுவே அடிகளாருக்குரிய உயரிய நினைவுச் சின்னமாகும். 13

காப்பது கடமை.

அனைத்துவகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றம் அடிகளார் ஆற்ற நினைத்து மிகப்பல பணிகளில் யிகச் சிலவற்றையே ஆற்றியுள்ளது. எனவே, மன்றம் தொடர்ந்து நிலைபெறவேண்டும். மன்றத்தில் உறுப்பினராக உள்ள தமிழ்க்காதலர் அனைவரும் தமிழர்வர். பல்வேறு நாட்டினர்; பல்வேறு மொழியினர்; பல்வேறு மதத்தினர்; பல்வேறு அரசியற் சார்பினர். எனவே, இவர்கள் சிலவேளை வெவ்வேறு திசைகளிற் செல்ல நாடலாம். அனைவரையும் ஒரு குறிக்கோளை நோக்கி ஒற்றுமையாக இயங்கவைப்பதில் அடிகளார் வெற்றிக்கண்டார். சில சுய நலமிகளின் போக்காலும் அரசின் தலையிட்டாலும் மன்றம் செயல்றுப்போக நேருமா என்ற ஜயம் சுழுத்தில் நடைபெற்ற நாள்காவது மாநாட்டின்போது ஏற்பட்டது. இரண்டாவது, ஐந்தாவது மாநாடுகளின்போது “உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு”க் காலங்களில் தமிழக அரசு “உலகத் தமிழ் மாநாடு”களை நடத்தியது. இரண்டையும் ஒன்றென மயங்கி மன்றத்தின் மீது கண்டனக் கண்ணதோடுத்தோர் சிலர். அடிகளாரையும் மன்றத்தின் நோக்கங்களையும் பின் தள்ளிவிட்டுத் தமிழகம் செயற்பட முயன்

அடிக்குறிப்புகள்

1. Zvelebil, Kamil V., "The Spiritual Father of IATR", TAMIL ARAM, Theepan Institure, Jaffna. 1983. P. 42.
2. Asher, R. E., "IATR: The Outcome of His Original Inspiration and Sustained Interest." IBID. P. 45.
3. தனிநாயகம் அடிகளார், தமிழ்த்தாது, கலைவாணி புத்தக நிலையம், யாழ்ப்பாணம் + கண்டி. 1962. பக். 28 - 29.
4. மு. கு. பக். 29.
5. Joachimpillai, Rev. Fr. C. A., "The Grace of Experiencing Nature - One Way of Looking at Fr. Thani Nayagam's Life", TAMIL ARAM, P. 13. Rajan Philipupillai, "A Biographical Sketch", IBID Pp. 4 - 5.
6. Subramaniam, V. I., "His Long Lasting Revolution in Tamil Studies", IBID. P. 43.
7. Zvelebil, Kamil V., IBID. P. 41.
8. Thani Nayagam, Rev. Xaviers, PROCEEDINGS OF THE SECOND INTERNATIONAL CONFERENCE SEMINAR OF TAMIL STUDIES - 1968 VOL. I, IATR , Madras. 1971 P. 874.
9. பார்ச்சு : PROCEEDINGS OF THE FIRST INTERNATIONAL CONFERENCE SEMINAR OF TAMIL STUDIES - 1966 VOL II, IATR, Kuala Lumpur. 1969. P. 874.
10. IBID. P. 879.
11. Zvelebil, Kamil V., IBID P. 42.
12. Subramaniam, V. I., IBID P. 43.
13. Asher, R. E., IBID Pp. 45 - 46.
14. Emeneau, M. B., IBID. P. 27.

நதும் புதிய அமைப்புக்களை நிறுவியதும் மன்றத்தின் எதிர்காலம் பற்றிய சில ஜூயங்களைத் தோற்றுவிப்பது இயல்லே. இவற்றின் சுருக்க மாகத் தமிழியல் வரலாற்றில் புரட்சி செய்த - பெருமை சேர்த்த - பேராசிரியர் எம். பி. எமனே கூறுவது இங்கு நினைவுக்கரத்தக்கது :

“அடிகளாரின் தோல்வி கானைத் தமைதி யும் ஆற்றல்மிக்கதும் எழுச்சி தருவது மான செயலாட்சித் திறனுமே அனைத் துவகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகளின் பன்முகப்பட்ட பணிகளின் வெற்றிக்குக் காரணமாகும். அவரது ஆற்வல் கோலாலம்பூரிலும் பாரிசி லும் புலப்பட்டது. எனினும் அவர்களது செயலாட்சியின் திறன் சென்னையிலும் யாழ்ப்பாணத் திறும் நடந்த இன்னை நிறைந்த மாநாடுகளில் நன்கு உணரப்பட்டது. சில வேளைகளில் வேறுபட்ட திசைகளிற் செல்ல நாடும் குதிரைகளைக் கட்டியானாலும் அனைத் துவகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றம் என்ற தேரைச் செலுத்துவது எளிதான் பணி யல்ல.”¹⁴

பேராசிரியர் எமனேவின் எச்சரிக்கையைப் புரிந்துகொண்டு, தமிழியல் ஆய்வளர்ச்சியைக் கருத்திற்கொண்டு, ‘தந்தை’யின் வழியில் தமிழாராய்ச்சி மன்றத்தை நடத்துவது தமிழியலாய்வுத் ‘தனயர்களின்’ தலையாய பணியாகும்.

